

2. *De förenade målen T-50/06 RENV, T-56/06 RENV, T-60/06 RENV, T-62/06 RENV och T-69/06 RENV, Irland m.fl. mot kommissionen, återförvisas till Europeiska unionens tribunal.*
3. *Frågan om rättegångskostnader anstår.*

(¹) EUT C 235, 4.8.2012.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 28 november 2013 — Europeiska unionens råd mot Fulmen, Fereydoun Mahmoudian, Europeiska kommissionen

(Mål C-280/12 P) (¹)

(Överklagande — Restriktiva åtgärder mot Islamiska republiken Iran i syfte att hindra kärnvapenspridning — Frysning av tillgångar — Skyldighet att motivera att åtgärden är välgrundad)

(2014/C 45/17)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska unionens råd (ombud: M. Bishop och R. Liudvinaviciute-Cordeiro)

Övriga parter i målet: Fulmen, Fereydoun Mahmoudian (ombud: A. Kronshagen och C. Hirtzberger, avocats), Europeiska kommissionen (ombud: M. Konstantinidis)

Parter som har intervenerat till stöd för klaganden: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: J. Beeko och A. Robinson, biträdda av S. Lee, barrister), Republiken Frankrike (ombud: E. Ranaivoson och D. Colas)

Saken

Överklagande av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 21 mars 2012, Fulmen och Mahmoudian mot rådet (Förenade målen T-439/10 och T-440/10), i vilken tribunalen ogillade en talan om ogiltigförklaring av rådets beslut 2010/413/Gusp av den 26 juli 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2007/140/Gusp (EUT L 195, s. 39), av rådets genomförandeförordning (EU) nr 668/2010 av den 26 juli 2010 om genomförande av artikel 7.2 i förordning (EG) nr 423/2007 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 195, s. 25), av rådets beslut 2010/644/Gusp av den 25 oktober 2010 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2007/140/Gusp (EUT L 281, s. 81) och av rådets förordning (EU) nr 961/2010 av den 25 oktober 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upp-

hävande av förordning (EG) nr 423/2007 (EUT L 281, s. 1) — Särskilda restriktiva åtgärder mot Islamiska republiken Iran i syfte att förhindra kärnvapenspridning — Frysning av penningmedel — Felaktig rättstillämpning — Felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna — Bevisbörda

Domslut

1. *Överklagandet ogillas.*
2. *Europeiska unionens råd ska ersätta rättegångskostnaderna.*
3. *Republiken Frankrike, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland samt Europeiska kommissionen, som har intervenerat, ska bära sina rättegångskostnader.*

(¹) EUT C 235, 04.08.2012

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 28 november 2013 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Central Administrativo Norte — Portugal) — Maria Albertina Gomes Viana Novo m.fl mot Fundo de Garantia Salarial, IP

(Mål C-309/12) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 80/987/EEG — Direktiv 2002/74/EG — Skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens — Garantiinstitutioner — Begränsning av garantiinstitutionernas betalningsskyldighet — Lönefordringar som förföll till betalning mer än sex månader före ingivandet till domstol av en ansökan om fastställande av att arbetsgivaren är insolvent)

(2014/C 45/18)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Central Administrativo Norte

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Maria Albertina Gomes Viana Novo, Ezequiel Martins Dias, Gabriel Inácio da Silva Fontes, Marcelino Jorge dos Santos Simões, Manuel Dourado Eusébio, Alberto Martins Mineiro, Armando Gomes de Faria, José Fontes Cambas, Alberto Martins do Alto, José Manuel Silva Correia, Marilde Marisa Moreira Marques Moita, José Rodrigues Salgado Almeida, Carlos Manuel Sousa Oliveira, Manuel da Costa Moreira, Paulo da Costa Moreira, José Manuel Serra da Fonseca, Ademar Daniel Lourenço Dias, Ana Mafalda Azevedo Martins Ferreira

Motpart: Fundo de Garantia Salarial, IP

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunal Central Administrativo do Norte — Tolkning av artiklarna 4 och 10 i rådets direktiv 80/987/EEG av den 20 oktober 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens (EGT L 283, s. 23; svensk specialutgåva, område 5, volym 2, s. 121) — Begränsning av garantiinstitutionernas betalningsskyldighet — Nationell lagstiftning enligt vilken betalningsskyldigheten endast omfattar fordringar som har uppkommit under de sex månader som har föregått vidtagandet av åtgärden för inledande av ett insolvensförfarande mot arbetsgivaren — Tillämpligheten av nämnda begränsning i ett fall där talan har väckts mot arbetsgivaren vid en arbetsdomstol för att få till stånd ett fastställande av de fordringar som inte betalats under de sex månader som följt efter att fordringarna förfallit till betalning.

Domslut

Rådets direktiv 80/987/EEG av den 20 oktober 1980 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens, i dess ändrade lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/74/EG av den 23 september 2002, ska tolkas så, att det inte utgör hinder för nationell lagstiftning enligt vilken garantin inte omfattar lönefordringar som har förfallit till betalning mer än sex månader före det att talan väckts med yrkande om att arbetsgivaren ska förklaras insolvent, fastän arbetstagarna före denna sexmånadersperiod har väckt talan mot sin arbetsgivare för att få beloppet för dessa fordringar fastställt och indrivet.

(¹) EUT C 287, 22.9.2012.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 28 november 2013 (begäran om förhandsavgörande från Naczelny Sąd Administracyjny — Polen) — Minister Finansów mot MDDP Sp. z o.o. Akademia Biznesu, Sp. komandytowa

(Mål C-319/12) (¹)

(Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 132–134 och 168 — Undantag från skatteplikt — Utbildningstjänster som tillhandahålls av ett privaträttsligt organ i vinstsyfte — Avdragsrätt)

(2014/C 45/19)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Minister Finansów

Motpart: MDDP Sp. z o.o. Akademia Biznesu, Sp. komandytowa

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Naczelny Sad Administracyjny — Tolkning av artiklarna 132.1 i), 133, 134 och 168 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1) — Nationell lagstiftning enligt vilken undantag från mervärdesskatteplikt för utbildningstjänster som icke offentliga organ tillhandahåller i kommersiellt syfte föreskrivs i strid med mervärdesskattedirektivet — Vägran att medge sådant organ, som åtnjutit undantaget, avdrag för ingående mervärdesskatt.

Domslut

1. Artiklarna 132.1 i), 133 och 134 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att de inte utgör hinder mot att tillhandahållanden av utbildningstjänster som utförs kommersiellt av icke offentliga organ undantas från mervärdesskatt. Artikel 132.1 i) i nämnda direktiv utgör däremot hinder mot ett undantag som är generellt tillämpligt på samtliga tillhandahållanden av utbildningstjänster, utan hänsyn till vilka syften de icke offentliga organ som utför tillhandahållandena eftersträvar.
2. En beskattningsbar person kan inte med stöd av artikel 168 i direktiv 2006/112, eller den nationella bestämmelse varigenom denna bestämmelse införlivas, göra gällande en rätt till avdrag för ingående mervärdesskatt, om dennes undervisningstjänster, som tillhandahålls i ett senare led, inte är föremål för mervärdesskatt, på grund av ett undantag från skatteplikt i nationell rätt som strider mot artikel 132.1 i) i samma direktiv.

Den beskattningsbara personen får dock åberopa den omständigheten att detta undantag från skatteplikt inte är förenligt med artikel 132.1 i) i direktiv 2006/112 som grund för att undantaget inte ska tillämpas på dennes fall, och detta även när den beskattningsbara personen, med hänsyn till det utrymme för eget skön som medlemsstaterna ges i denna bestämmelse, objektivt sett inte kan anses vara ett organ som har liknande syften som offentligt rättsliga organ med utbildningssyfte, i den mening som avses i nämnda bestämmelse. Det ankommer på den nationella domstolen att avgöra huruvida så är fallet.

I sistnämnda fall ska de utbildningstjänster som tillhandahålls av den beskattningsbara personen vara föremål för mervärdesskatt och denne kan således göra avdrag för ingående mervärdesskatt.

(¹) EUT C 287, av den 22.9.2012.